

Jeżeli art. 3 ust. 1 akapit drugi zdanie pierwsze rozporządzenia (WE, Euratom) nr 2988/95 znajduje zastosowanie (pytanie pierwsze), nie ma potrzeby udzielenia odpowiedzi na dalsze pytania; jeżeli przepis ten nie znajduje zastosowania, pytanie trzecie staje się bezprzedmiotowe, o ile na pytanie drugie zostanie udzielona odpowiedź twierdząca.

- (¹) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2419/2001 z dnia 11 grudnia 2001 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania zintegrowanego systemu zarządzania i kontroli niektórych wspólnotowych systemów pomocy ustanowionych rozporządzeniem Rady (EWG) nr 3508/92; Dz.U. 2001, L 327, s. 11.
- (²) Rozporządzenie Rady (WE, EURATOM) nr 2988/95 z dnia 18 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich; Dz.U. 1995, L 312, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez juge d'instruction du tribunal de grande instance de Paris (Francja) w dniu 13 czerwca 2018 r. – postępowanie karne przeciwko YA i AIRBNB Ireland UC – pozostali uczestnicy: Hotelière Turenne SAS, Pour un hébergement et un tourisme professionnel (AHTOP), Valhotel

(Sprawa C-390/18)

(2018/C 301/20)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Juge d'instruction du tribunal de grande instance de Paris

Strony w postępowaniu głównym

YA i AIRBNB Ireland UC

Pozostali uczestnicy: Hotelière Turenne SAS, Pour un hébergement et un tourisme professionnel (AHTOP), Valhotel

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy usługi świadczone we Francji przez spółkę Airbnb Ireland UC za pośrednictwem platformy elektronicznej prowadzonej z Irlandii korzystają ze swobody świadczenia usług, o której mowa w art. 3 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2000/31/WE z dnia 8 czerwca 2000 r. (¹)?
- 2) Czy wprowadzające ograniczenia normy prawne odnoszące się do wykonywania zawodu agenta nieruchomości we Francji wprowadzone przez ustawę nr 70–9 z dnia 2 stycznia 1970 r. dotyczącą pośredników w dziedzinie obrotu nieruchomościami, zwaną „ustawą Hoguet” są skuteczne wobec spółki Airbnb Ireland UC?

(¹) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2000/31/WE z dnia 8 czerwca 2000 r. w sprawie niektórych aspektów prawnych usług społeczeństwa informacyjnego, w szczególności handlu elektronicznego w ramach rynku wewnętrznego (dyrektywa o handlu elektronicznym) (Dz.U. L 178, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte di appello di Napoli (Włochy) w dniu 14 czerwca 2018 r. – I.G.I. Srl / Maria Grazia Cicenia i in.

(Sprawa C-394/18)

(2018/C 301/21)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Corte di appello di Napoli

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca apelację: I.G.I. Srl

Druga strona postępowania: Maria Grazia Cicenia, Mario Di Pierro, Salvatore de Vito, Antonio Raffaele

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy wierzyciele spółki dzielonej, których wierzytelności pochodzą sprzed podziału i którzy nie skorzystali ze środka prawnego w postaci sprzeciwu na podstawie art. 2503 kodeksu cywilnego (a zatem z instrumentu ochrony wprowadzonego w wykonaniu art. 12 dyrektywy [82/891/EWG] ⁽¹⁾), mogą wnieść powództwo o stwierdzenie bezskuteczności czynności prawnej na podstawie art. 2901 kodeksu cywilnego po dokonaniu podziału w celu uzyskania stwierdzenia bezskuteczności podziału wobec nich, a zatem w celu zapewnienia sobie uprzywilejowania w postępowaniu egzekucyjnym wobec wierzycieli spółki przejmującej lub spółek przejmujących oraz zapewnienia sobie pierwszeństwa przed współnikami tych spółek?
- 2) Czy pojęcie nieważności zawarte w art. 19 dyrektywy odnosi się wyłącznie do postępowań dotyczących ważności aktu podziału czy również do tych, które mimo że nie dotyczą ważności aktu, określają bezskuteczność względną tego aktu lub niemożność powołania się na ten akt?

⁽¹⁾ Szósta dyrektywa Rady 82/891/EWG z dnia 17 grudnia 1982 r. wydana na podstawie art. 54 ust. 3 lit. g) traktatu dotycząca podziału spółek akcyjnych (Dz.U. L 378, s. 47).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Włochy) w dniu 14 czerwca 2018 r. – Tim SpA – Direzione e coordinamento Vivendi SA / Consip SpA, Ministero dell'Economia e delle Finanze

(Sprawa C-395/18)

(2018/C 301/22)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Tim SpA – Direzione e coordinamento Vivendi SA

Strona przeciwna: Consip SpA, Ministero dell'Economia e delle Finanze

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 57 i 71 ust. 6 dyrektywy 2014/24/UE ⁽¹⁾, stoją na przeszkodzie przepisowi krajowemu, takiemu jak przepis, o którym mowa w art. 80 ust. 5 decreto legislativo (dekretu ustawodawczego) nr 50 z 2016 r., przewidującemu wykluczenie wykonawcy-oferenta w przypadku stwierdzenia w toku postępowania przetargowego występowania podstawy wykluczenia jednego z trzech podwykonawców wskazanych w ofercie, zamiast zobowiązania oferenta do zastąpienia wskazanego podwykonawcy?